

دیوان کامل حافظ با معنی

انتشارات آوای مهدیس

تهران - ۱۳۹۳

سرسنبله	حافظ، شمس الدین محمد، - ۷۹۲ق.
عنوان قراردادی	دیوان
عنوان و نام پدیدآور	دیوان حافظ با فالنامه/به کوشش حسین زینالپور.
مشخصات نشر	تهران: آوای مهدیس، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	۲۵صص. ۱۱×۱۷سم.
شابک	978-600-7399-15-6
وضعیت فهرست نویسی	فیا
یادداشت	عنوان دیگر: دیوان حافظ با معنی.
عنوان دیگر	دیوان حافظ با معنی.
موضوع	حافظ، شمس الدین محمد، - ۷۹۲ق -- فالگیری
موضوع	شعر فارسی -- قرن ۸ق.
شناسه افزوده	زینالپور، حسین، ۱۳۵۸ -
رده بندی کنگره	س ۱۳۹۳ ۵۴۲۴ PIR
رده بندی دیویی	۳۲/۸۸
شماره کتابشناسی ملی	۳۴۲۶۶۲۶

دیوان کامل حافظ

با معنی غزلها

ناشر: انتشارات آوای مهدیس

به کوشش: حسین زینالپور

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ: اول ۱۳۹۴

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۹۹-۱۵-۶

قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

آدرس: خ فخررازی، خ شهیدای زاندارمری، پلاک ۶۳، واحد ۱

تلفن: ۰۹۱۲۱۰۰۹۵۲ - ۶۶۴۷۶۵۷۶ - ۸

شرح حال شمس الدین محمد حافظ شیرازی

خواجه شمس الدین محمد بن محمد حافظ شیرازی یکی از بزرگ‌ترین شاعران نغزگوی ایران و از گویندگان بزرگ جهان است. در شعرهای خود «حافظ» تخلص نموده است.

ولادت حافظ در اوایل قرن هشتم هجری و حدود سال ۷۲۷ در شیراز اتفاق افتاد. بعد از مرگ بهاء‌الدین پسران او پراکنده شدند ولی شمس‌الدین محمد که خردسال بود با مادر در شیراز ماند روزگار آن دو به تهیدستی می‌گذشت به همین سبب حافظ همین که به مرحله تمیزی رسید در نانوائی محله به خمیرگیری مشغول شد تا آن که عشق به تحصیل کمالات او را به مکتب خانه کشانید و به تفصیلی که در تذکره میخانه آمده است وی چند گاهی ایام را بین کسب معاش و آموختن سواد می‌گذرانید.

بعد از آن زندگانی حافظ تغییر کرد و او در جرگه طالبان علم درآمد و مجلس‌های درس عالمان و ادیبان زمان را در شیراز درک کرد و به تتبع و تفحص در کتاب‌های مهم دینی و ادبی از قبیل کشاف زمخسری و مطالع الانظار قاضی بیضاوی و مفتاح العلوم سکاکی و امثال آن‌ها پرداخت و محمد گلندام معاصر و جامع دیوانش او را چندین بار در مجلس درس قوام‌الدین ابوالبقاء عبدالله بن محمود بن حسن اصفهانی شیرازی (م ۷۷۲ هـ) مشهور به «ابن الفقیه نجم» عالم و فقیه بزرگ عهد خود دیده و غزل‌های او را در همان محفل علم و ادب شنیده است.

چنان‌که از سخن گلندام برمی آید حافظ در دو رشته از دانش‌های زمان خود یعنی علوم شرعی و علوم ادبی کار می‌کرد و چون استاد او قوام‌الدین خود عالم به قرائت سبع بود طبعاً حافظ نیز در خدمت او به حفظ قرآن با توجه به قرائت‌های چهارده‌گانه (از شواذ و غیر آن) ممارست می‌کرد و خود در شعرهای خویش چندین بار بدین اشتغال مداوم به کلام‌الله اشاره نموده است و به تصریح تذکره نویسان اتخاذ تخلص «حافظ» نیز از همین اشتغال نشأت گرفته است. شیراز در دوره‌ای که حافظ تربیت می‌شد اگر چه وضع سیاسی آرام و ثابتی نداشت لیکن مرکزی بزرگ از مرکزهای علمی و ادبی ایران و جهان اسلام محسوب می‌گردید و این نعمت از تدابیر اتابکان سلغری فارس برای شهر سعدی و حافظ فراهم آمده بود.

وفات حافظ به سال ۷۹۲ هـ اتفاق افتاد. او دارای زن و فرزندان بود. دربارهٔ عشق او به دختری «شاخ نبات» نام افسانه‌هایی رایج است و بنابر همان داستان‌ها حافظ آن دختر را به عقد مزاجت درآورد. چند بار در شعرهای حافظ به اشاراتی که به مرگ فرزند دارد برمی‌خوریم و از آن جمله است این دو بیت:

دلا دیدی که آن فرزانه فرزند چه دید اندر غم این طاق رنگین

به جای لوح سیمین در کنارش فلک بر سر نهادش لوح سیمین

حافظ مردی بود ادیب، عالم به دانش‌های ادبی و شعری و مطلع از دقیقه‌های حکمت و حقیقت‌های عرفان. استعداد خارق‌العاده فطری او به وی مجال تفکرهای طولانی همراه با تخیل‌های بسیار باریک شاعرانه می‌داد و از جمیع این موهبت‌های ربانی را با ذوق لطیف و کلام دلپذیر استادانه خود در می‌آمیخت و از آن میان شاهکارهای بی‌بدیل خود را به صورت غزل‌های عالی به وجود می‌آورد. او بهترین غزل‌های مولوی و کمال و سعدی و همام و اوحدی و خواجو و یا بهترین بیت‌های آنان را مورد استقبال و جواب‌گویی قرار داده است.